

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LEDEN 2023

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

snad každý rok v lednovém úvodníku Hejčínského oka povzbuzuji vás i sebe, abychom na Vánoce nezapomněli příliš rychle, ale opakovaně se za nimi ohlíželi, děkovali za ně a snažili se „uchovávat si v srdci“ (jako Maria – srov. Lk 2,19) posilu, kterou jsme skrze ně přijali. Letos to chci připomenout zase, ale chci vám k tomu nabídnout i inspiraci, ke které jsem přišel vyloženě „náhodou“.

Zastupoval jsem před Vánoci za bratra Dominika v jeho skupince vyučování náboženství a na závěr jsem dětem dal úkol: Poprosil jsem je, aby napsaly dopis kamarádovi, který se jim svěřil, že on se na Vánoce netěší... Nic dalšího jsem jim k tomu neřekl.

Lucka Chmelová napsala tak hezký dopis, že ho považuji za nečekaný dárek k Vánocům, malou a milou pozornost Boží. Poprosil jsem Lucku o svolení, ona ho dala a teď dopis předkládám i vám. Já v něm nacházím nejmiň pět námětů k rozjímání. Nebo i ke zpytování svědomí...

Věřím, že i vám toto bezděčné svědectví o tom, jak si naše děti Vánoc váží, může udělat radost. A pokud i v nás někdy hlodá to pokušení se na Vánoce netěšit, pak otázku, kterou Lucka položila, si pokorně zodpovíme

a předložme to Pánu v modlitbě. Abychom za rok byli moudřejší a statečnější.

Narozený Ježíš, náš Pán a Spasitel, ať vás v novém roce, o kterém všichni prorokují, že bude nesnadný, mocně posiluje!

P. Gorazd

POZDRAV Z EKVÁDORU

Drazí čtenáři Hejčínského oka, podělím se s vámi o e-mail, který mi přišel z Ekvádoru – odeslán 15. prosince 2022 ve 2.31 našeho času (to doplňuji kvůli zmínce o svatém Janu od Kříže, který má svátek 14. prosince). Obsahuje totiž i přání vám všem. Připojuji i fotku z přílohy. Vojta Daniš je tam za oceánem od konce srpna jako dobrovolník na salesiánských misích a ke zveřejnění dopisu i fotky v Hejčínském oku dal svůj souhlas.

Milý otče Gorazde,

srdečně Vás zdravím z Amazonské džungle. Už dlouho Vám chci napsat, ale je tu spousta práce a já bohužel komunikaci s Českem poněkud zanedbávám. Pracuji v Yaupi v tropické oblasti Ekvádoru, salesiáni tu provozují střední školu, ve které jsem v poslední době začal vyučovat angličtinu a informatiku, a mají na starost farnost skládající se z domorodých osad v okruhu několika desítek kilometrů. Často tak doprovázím místní otce na několikahodinových výpravách autem, pěšky nebo na kánoí na návštěvu některé z nich, někam se dostanou třeba jen dvakrát či třikrát do roka.

Život v komunitě je zajímavá zkušenost, jsou tu dva kněží, jeden z jihovýchodní Asie a druhý je Slovák, jeden řeholní bratr a dva místní kluci o několik let mladší než já, kteří se připravují na budoucí misijní službu. Nemůžu říct, že by mi nahradili zázemí, které jsem opustil doma, ale myslím, že se nám daří docela dobře spolupracovat.

Přeji Vám, ostatním karmelitánům v Olomouci i celé farnosti krásně prožitý zbytek adventu, požehnané vánoční svátky a vlastně i svátek svatého Jana od Kříže.

S přáním Božího požehnání

Vojta Daniš

FARNÍ EVANGELIZAČNÍ BUŇKY

Víte o farních evangelizačních buňkách?

Při setkávání v rámci synodálního procesu v jedné hejčínské skupince zazněla zmínka také o farních buňkách jako formě setkávání se v malých společenstvích. Prožívání naší víry velmi napomáhá, když kromě účasti na bohoslužbě máme možnost sdílet víru i v menší skupině. Proto z podnětu pastorační rady jsem se setkal s členy farních evangelizačních

buněk (FEB) **Romanou Tomanovou a MUDr. Igorem Mazochem**. A přináším vám svůj rozhovor s nimi.

Jak dlouho se buňky v Olomouci setkávají?

Odhadujeme 12 nebo 13 let. Začalo to společným výletem absolventů kurzu Alfa, který se konal v Dolanech, a některých dolanských farníků na mezinárodní seminář o FEB do Milána, kterého se účastnili z hejčínské farnosti i P. Benedikt a P. Pavel Hanáček.

Zpočátku jsme si říkali: „Ti Italové jsou nějaký divní.“ (Byli jsme tam ve farnosti nesené charismatickou obnovou.) Po čtyřech dnech jsme si řekli, že na tom něco je. Při cestě zpět jsme se pak zastavili za česko-rakouskou hranicí někde u Mikulova na ranní modlitbu v rose u Boží muky – první církevní stavby u nás. Pak jsme pokračovali každý týden ve chválách před svatostánkem v Dolanech. Následovala asi dvouměsíční příprava v dolanské farnosti a po ní jsme byli „rozesláni do světa“. (Tedy jsme v Olomouci tvořili jednu buňku s pěti členy. Dnes je buněk v Olomouci pět, prošlo jimi asi 80 lidí.)

FEB nejsou jediná forma setkávání v malém společenství. Co je jejich specifikem?

Růst a s ním spojená otevřenost pro každého. Buňky jsou „nizkoprahové“. Růst za účelem dělení. Proto to jméno: buňky. A evangelizace, kterou mají buňky v názvu, je zaměřena jednak dovnitř – na nás samotné –, jednak navenek, a to nejdřív do našeho nejbližšího okolí. V prostředí FEB se pro to používá řecké slovo *oikos*, které znamená „dům“, čímž se dnes myslí rodina, širší rodina, přátelé, spolupracovníci.

Jak často se buňka setkává a jaká je náplň setkání?

Snažíme se ve všech buňkách, abychom se scházeli každý týden. Setkání by nemělo přesáhnout 1,5 až 2 hodiny. Scházíme se po bytech jako první křesťané. Setkání začíná modlitbou chvály, vzýváním Ducha Svatého a děkováním. Pak následuje

„sdíleníčko“, ve kterém se snažíme odpovědět na dvě otázky: 1) Co Pán Ježíš pro nás udělal v tomto týdnu? 2) Co já jsem udělal pro Pána?

Poté se sdílíme nad Písmem nebo nad katechezí. Katechezi dostáváme v tištěné podobě od otce Vojtěcha z komunity Blahoslavenství.

V poslední době byly katecheze inspirovány nedělním evangeliem, nyní adventní dobou, úplně na počátku pojednávaly o lásce ve společenství, adoraci apod. Pokud jsme se místo katecheze sdíleli nad Písmem, vybrali jsme ty úryvky Písma, které se v těch dnech četly při liturgii.

Následuje přímluvná modlitba. Pokud někdo o to poprosí, modlíme se za jeho naléhavý úmysl.

Následují informace o příštím setkání, o duchovních akcích, na které by chtěl někdo ostatní upozornit.

Naše setkání vrcholí modlitbou Otče náš, kterou se modlíme úplně všichni, včetně toho, kdo by během setkání žádnou modlitbu neřekl. Pokud je nás víc, takže si to můžeme dovolit, modlíme se Otče náš v kruhu, držíme se za ruce a jsme obráceni „čelem ke světu“, za který se modlíme. Pokud je nás méně, pomodlíme se obráceni k sobě.

Zmínili jste, že FEB mají napomáhat růstu. Jak byste ten růst za dobu, co do buňky chodíte, charakterizovali?

Zjistili jsme, že máme za co děkovat každý týden, že denní automatické věci jsou darem. Diskusí v buňce si člověk tříbí vlastní názory, pomáhá nám to rozumět Písmu tak, aby promlouvalo do našeho života. Dalo by se říci, že tak jeden druhému „otvíráme Písmo“.

Každodenní setkání může být jistou formací co do růstu ve víře, náboženský vnitřní život je pak bohatší. A nestačí říci „naučil jsem se“, učíme se stále. Je to proces. Máme mezi sebou člověka, který říká, že kdyby nechodil do buňky, možná by dnes ani do kostela nechodil. Díky účasti na setkáních v buňce přijal poprvé svátosti, předtím byl jen pokřtěný jako dítě.

Dovedete si představit, že by do buňky chodil člověk, který není společenským člověkem?

Určitě ano, záleží na něm samém. Bude určitě přijat, do něčeho nebude tlačěn. I takový člověk se může nechat buňkou „nést“, někteří z nás mají tu zkušenost, že přišli do buňky právě takto a cítili se tam druhými přijati. Máme mezi sebou někoho, kdo začal ve 45 letech zpívat a taky hrát na kytaru. Jiní mají přínosné poznámky k úryvkům Písma. Někteří jezdí sloužit přímluvnou modlitbou do Přerova na večery chval. A přitom něco takového si předtím u sebe neuměli představit.

Nestává se, že se buňka dělit nechce?

Stává se to. Dělení buňky je bolestná záležitost. Během setkávání se mezi námi vytváří často přátelské vazby a s dělením buňky dochází k jejich přerušení. Ale navazují se zase nové vztahy a s nimi přichází nové obohacení. Každý nový člověk společenství obohatí. Má své zkušenosti, svůj přístup, je zajímavý. Když přijdou noví lidé, je to vždy obohacující. Před deseti lety byly buňky něčím novým, dnes se o nich obecně ví, konají se evangelizační konference, ale zdá se, že návštěvnost z Olomoucka je menší než odjinud.

Čím si to vysvětlujete?

Důvod, proč se lidé do našich společenství nehrnou, asi není jen subjektivní, ale i objektivní.

Uvědomil jsem si, že za svých šedesát let života v církvi jsem neslyšel moc výzev ke vstupu do nějakého společenství. Do roku devadesát nebylo divu. Poté ale již pominul důvod žít v podzemí.

Abychom byli schopni svědčit ve svém okolí o důvodech naší naděje (srov. 1 Petr 3,15), potřebujeme o nich přemýšlet a mluvit mezi svými. Každý jsme zodpovědný za hlásání evangelia ve svém okolí. Potřebujeme všichni pravidelně číst Písmo a najít si čas na setkávání s Pánem.

Neberte to prosím jako výtku. Víím, že situace je podobná všude a v Hejčíně je, co se týče například možnosti adorace,

výjimečně dobrá. Jen podle svého mínění odpovídám na otázku, proč se lidé nehrnou do našich společenství. Většinou se účast na něčem víc, než je nedělní bohoslužba, považuje za zbytný nadstandard, když přece „my Marty“ (srov. Lk 10,38–42) máme tolik jiných „starostí a práce“.

Chápu, že je těžké začít ve farnosti oproti většinou ustáleným zvyklostem. Ale je dobré začít.

Je ještě nějaká jiná těžkost farních evangelizačních buněk ve farnostech?

Buňky jsou prezentovány jako „farní evangelizační buňky“. Zažili jsme, že na charismatické konferenci u stolečku, kde jsme o této pastorační metodě informovali, nám lidé říkali: „My bychom chtěli založit takové buňky i u nás, ale kněží nemají zájem...“ Ne že by to ti kněží odmítali, ale nepodpoří to. A my sami mnohdy také máme pocit, že i farníci se na nás dívají „přes prsty“, že jsme jako ti „ulítlí Taliáni“: modlíme se divným způsobem, vlastními slovy, nezpíváme při setkáních z kancionálu aj.

Známe případy, kdy několik lidí se u nich ve vesnici scházelo v buňce každý týden a každé dva týdny připravovali v kostele večer chval. Ale kněz je nepodpořil a oni to asi po pěti letech vzdali, nevytrvali. Není těžké to pochopit. Lidé, kteří to táhnou v takové malé partě a zůstanou sami, mohou po několika letech prostě vyhořet.

Ale vy jste nevyhořeli a zvete do buněk i další zájemce – i z našich farností.

Naše propagace FEB vyrůstá z naší vlastní zkušenosti. My jsme zakusili, že setkávání křesťanů v malé skupině je přínosné, jak už jsme řekli, pro každého nějakým způsobem, proto nabízíme možnost připojit se do některé existující buňky nebo založit novou buňku – nové společenství, existující podle tohoto modelu. Potřebujeme to jako jednotlivci, potřebujeme to jako farnosti, potřebujeme to jako církve jako celek. Zajet na hlubinu, usilovat o obnovu. Plníme přece Ježíšův odkaz, hlásáme evangelium, svým způsobem. Je to i vůle svatého papeže Pavla VI.

podle encykliky *Evangelii nuntiandi*. Nechceme být jen pasivními příjemci „servisu“.

Takže pokud by někdo v našich farnostech měl zájem zapojit se do existující buňky nebo vytvořit novou buňku, co mu radíte?

Buď se obrátit na nás nebo na komunitu v Dolanech. Případné další informace lze dohledat na <https://evangelizacnibunky.cz>.

Buňky, ve kterých se zde v Olomouci scházíme, mají kapacitu přijmout nového člověka. A jak jsme řekli, je také možné založit úplně novou buňku z nových zájemců. Pokud by někdo jen nevěděl, jak setkávání v nové buňce začít, rádi mu poradíme a pomůžeme. Ale v tom případě by bylo ideální, kdyby Vy jako farář jste zrod nové buňky provázel svou péčí.

Ano, vážil bych si vzniku nového společenství a snažil bych se mu pomoci.

Otázky kladl a za rozhovor děkuje P. Gorazd

SESTRA CHRISTIANE CUSIN

V listopadovém Hejčínském oku jste mohli číst rozhovor s rakouskou voršílkou, sestrou Christiane Cusin. Když mi pak napsala pozdrav k Vánocům, zeptal jsem se, jak se jí dále v České republice daří a líbí. Odpověděla mi a já se o řádky od ní opět s vámi podělím.

V komunitě sester voršílek v Praze jsem byla týden. Ohromila mě krása tolika kostelů. Právem ji nazývají „Zlaté město“. Od 5. listopadu jsem v Jiřetíně (pod Jedlovou, na samém severu Čech).

Často se mne někdo ptá: „Co po celou tu dobu v Česku děláte?“

Sestra Anděla v Praze a sestry v Jiřetíně mi svěřily péči o květinovou výzdobu kaple v klášteře. V Jiřetíně pomáhám při mytí nádobí a všude tam, kde vnímám, že je to právě třeba.

V komunitě tu žije devět sester. Sestry Marisstella, Marie, Nives, Consolata a sestra Perpetua jsou již pokročilejšího věku. Mezi ty mladší se počítá sestra Andrea (kterou znáte), pak sestry Jana, Pavla a Kateřina.

Navzdory svému věku zůstávají věrné řeholnímu a společnému životu. Potíže stáří jim nejsou překážkou ve společné modlitbě. Společně se modlí nejen ranní chvály a nešpory, ale všechny části breviáře. A k tomu růženec a před nešporami je pak adorace.

Každý den po obědě a po večeři mají společnou rekreaci (20 minut povídání si a odpočinku – třeba háčkování). Řeklo by se: Celé je to takový řeholní život „po staru“. Ale pro mne je to oživující – sestry jsou plné elánu a duchovně mají pořád co rozdávat. Všechny žijí a pracují INSIEME (jak se to říká italsky) – SPOLEČNĚ.

Velkou pomocí jsou jim dvě paní, pomocnice: paní Naďa a paní Oksana, Ukrajinky, které se ve službě střídají a dělají všechno, co sestry již nedokáží zvládnout samy. Jsou zlaté, opravdoví andělé!

S adventem se objevil nejen sníh, který bylo třeba odklízet, ale i jezuita P. Adamík, představený komunity v Praze, který pro nás měl třídní duchovní obnovu. Na základě Rembrandtova obrazu „Milosrdný Otec“ moc hezky probral téma *Světlé a stinné stránky života*.

Nebyly tu žádné adventní koncerty, vánoční trhy se stánky punče, nevonělo to tu kadidlem a myrhou, nebyly jsme pozvány na žádnou vánoční besídku. (Asi bychom se mohly nechat někam pozvat, jen jsem byla ráda za náš klid zde...). Bylo to však něco úžasného, jen takto zcela zaměřeny na narození Ježíše se připravovat v tichu a mlčení na tajemný svátek Vánoce.

Hledání příbytku pro Svatou rodinu mne zvlášť zasáhlo (zvyk chodit s obrazem během novény před Vánoci), protože dveře pokoje té sestry, která ji přijala, zůstávaly po celý den otevřené a ostatní sestry a také obě ženy přicházely, aby se tu modlily.

Se sestrou Pavlou jsme si vzaly na starost vánoční stromky, zatímco vánoční cukroví velmi pečlivě napekly sestry Perpetua a Jana.

Dne 17. prosince přispěchala sestra Marie-Anna (provinciální představená a též zodpovědná za tuto komunitu), aby tu s námi připravila vše potřebné na svátky – zvláště na Štědrý večer. Společně s ní jsme vyzdobily refektář (komunitní jídelnu). Po přečtení vánočního přání od Matky generální a nešporách jsme vyšly z kaple, shromáždily jsme se před refektářem a za zpěvu koled jsme do něj vešly. Svítily jen svíce a stromeček a my četly vánoční evangelium. Po štědrovečerní večeři, kam byl pozván i P. Pavel – jezuita, který bydlí v domě, přišla na řadu nadílka. Pod stromečkem ležely dárky, které jsme dostaly od jiných komunit, od našich rodin, přátel a sousedů. Při rozdáváním dárků jsme zažily spoustu radosti a legrace. Na konci ale přišlo to nejkrásnější a nejvzácnější – duchovní dárek. Každá z nás (i P. Pavel) napsala na připravený lísteček, jaký duchovní dárek (např. jaké modlitby) daruje spolusestře. A pak jsme si každá jeden lístek vytáhly. Tyto modlitby jsou jako neviditelné pouto, které nás drží pohromadě a nese.

Tak jsme zakončily starý rok bohatě obdarovány a teď s důvěrou a přidržující se ruky Boží vstupujeme do nového roku 2023!

Ano, cítím se tu v Jiřetíně prostě jako v nebi! Bylo by krásné, kdyby se dal zadržet čas!

Srdečně vás zdravím!

sestra Christiane

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,
v posledním dni roku 2022 jsem udělala inventuru farní knihovny.

Celkem chybí devět titulů, které nejsou ani zapsané v knize výpůjček. Prosím čtenáře, pokud některou z následujících knih mají doma, aby ji buď vrátili zpět do knihovny, anebo zapsali do knihy výpůjček. Děkuji. Jde o tyto tituly:

Alfons Marie z Liguori: Návštěvy velebné svátosti

Anastasio Ballestrero: Modlitby

Gertrud von Le Fort: Věčná žena

Alban Goodier: Svátí pro hříšníky

Anděla Janoušková: Po karmelských stezkách

Henri Nouwen: Cesta čekání, cesta pokoje, cesta moci

Ladislav Pokorný: První čtení o Pánu Bohu

Johannes B. Brantschen: Proč nás dobrý Bůh nechává trpět (řada XS č. 20)

Film: Život je krásný

Některé knihy byly vyřazeny, většinou tituly po více kusech. Byly zakoupeny i nové knihy a průběžně zařazuji tituly z přinesených knih od farníků. Knihovna „žije“. Ale moc neslouží. Čtenářů je jen několik, máme jen jednoho skalního čtenáře. Přemýšlím, co s tím. Vypadá to, že současná doba klasickým knihovnám moc nepřeje – není o ně zájem.

Je dobré, že máme farní knihovnu a že ji máme v pořádku a k dispozici. Hodnota duchovního obsahu knih většinou nevaluje (některé mohou ztratit na aktuálnosti), knihovnu tedy určitě zachováme. Její čas, kdy bude užitečná a vyhledávaná, může teprve přijít.

Budu ráda, pokud mě upozorníte na literární duchovní skvosty, některé bych obstarala a farní knihovnu jimi „ozdobila“. Přála bych si, aby knihovna svým obsahem přitahovala zájem čtenářů. Možná je to idealistické? Čas ukáže.

V každém vydání Oka vám budu existenci knihovny připomínat upoutávkou na pár vybraných titulů.

Uvítám tedy vaše tipy na knihy, které vás výrazně oslovily. Pište mi a volejte na kontakty uvedené v knize výpůjček nebo sdělte osobně, napište sami krátkou upoutávku pro uveřejnění ve farním časopise. Děkuji.

Přeji vám požehnaný nový rok.

knihovnice Marie

Ignace Lepp
Cesta do Damašku

Signum Unitatis, 1991, 238 stran

Francouzský spisovatel vypráví svůj životní příběh obrácení. Jako dospívající chlapec bez vyznání byl natolik zasažen idealismem komunismu po přečtení románu *Matka* od Gorkého, že se stal nadšeným komunistou. Musel projít obdobím velkého nadšení, než po přibližně deseti letech vystřízlivěl. Opět četbou, tentokrát Sienkiewiczova díla *Quo vadis*, se začíná zajímat o dobu prvních křesťanů a objevuje osobnost Ježíše.

Jan Bradna
Raduj se, konej dobro a nech vrabce štěbetat

Nakladatelství Flétna, 2021, 282 stran

Na Staroměstském náměstí v Praze od roku 2020 znovu stojí Mariánský sloup stržený v roce 1918. Restaurátor Jan Bradna

vypráví o sobě, o svém řemesle, dramatickém okamžiku stržení sloupu i o třicetiletém úsilí o jeho obnovu a událostech, které ho provázely. Kniha je doplněna informacemi o kostelích na okrajích města Prahy postavených v meziválečném období 20. století úplně anebo s příspěvkem ze sbírek na obnovu Mariánského sloupu a také proložena mnoha fotografiemi.

SBÍRKY PRO CHARITU OLMOUC

Milí farníci,
jménem Charity Olomouc vám moc děkuji za vaši štědrost v roce 2022. Navzdory všem nepříznivým okolnostem jsme v hejčínské farnosti (ve sbírce *Krajíc chleba pro chudé*) vybrali téměř 200 kg potravin a úžasných 25 600,- Kč.

Navíc byly sbírky pomoci pro Ukrajinu a mohu říci, že vždy, když jsme do centra KACPU přivezli dary od vás, navršila se nejméně jedna paleta.

Všem vám za vaše laskavé a široké srdce velký dík. V novém roce Vám přeji hodně Božího požehnání.

Jana Werdichová

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v místnosti nad sakristií.

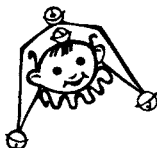
Adorace v pátek 20. ledna bude tichá do 20.15 hodin, potom do 21 hodin bude prokládána **recitací modliteb za farnost**.

Adorace v pátek 4. února bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2023 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Tříkrálová sbírka probíhá od 1. do 16. ledna formou klasické koledy nebo tzv. stacionárních kasiček. Děkujeme všem, kdo se do ní zapojili, a všem, kdo sbírku podpořili!

Od neděle 15. ledna uvidí děti po pět nedělních odpolední (poslední je 12. února) v loutkovém divadle Kašpárkova říše ve Slovanském domě **po-hádky O Palečkovi a O veliké řece**. Představení začínají v 15 hodin.

Týden modliteb za jednotu křesťanů bude probíhat ve dnech 18.–23. ledna, modlitební shromáždění v Olomouci budou vždy od 17 hodin. KDY A KDE: středa 18. ledna – chrám sv. Mořice, ul. 8. května, káže Jan Lukáš (ČCE); pátek 20. ledna – Církev československá husitská, U Husova sboru 538, káže Ján Čukáš (ŘKC); pondělí 23. ledna – kaple sv. Alexeje, chrám sv. Michala (vstup přes faru), Žerotínovo nám. 1, káže Aleš Wrana (ČCE).

Mše svatá za všechny dobrodince opravy hejčínských varhan bude sloužena ve čtvrtek 19. ledna v 17.30 hodin.

Ve čtvrtek 19. ledna slaví **otec biskup Josef Hrdlička 81. narozeniny**. Pamatujme na něj v osobní a rodinné modlitbě.

Neděle 22. ledna (3. neděle v liturgickém mezidobí) se bude podle přání papeže Františka opět slavit jako **Neděle Božího slova**. Sbíрка při všech bohoslužbách v tuto neděli bude věnována na podporu biblického díla.

Ve čtvrtek 2. února je **svátek Uvedení Páně do chrámu**. Mše svatá proto začnou obvyklým **žehnáním svící a průvodem**.

V pátek 3. února je památka sv. Blažeje. Tradiční **svatoblažské požehnání** se bude udělovat po mši svaté.

Návštěva nemocných se uskuteční v únoru až druhý čtvrtek v měsíci, tedy ve čtvrtek 9. února.

Duchovní obnova farnosti bude v postní době od pátku 24. března do neděle 26. března v Koclířově. Zarezervujte si prosím tento termín.

Informaci o sbírce **Krajíc chleba pro chudé** v roce 2022 najdete uvnitř zpravodaje. Charita Olomouc nám moc děkuje a přeje hojnost Božího požehnání.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Ve čtvrtek 2. února, na **svátek Uvedení Páně do chrámu**, bude v Horce nad Moravou mše svatá v 16.15 hodin. Začne obvyklým **žehnáním svící a průvodem**.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2023.

Příští číslo: 5. února 2023, redakční uzávěrka: 25. ledna 2023.